

Mads Stebekk Moe, 30.09.2025

Først; takk for at jeg fikk delta på samling med fellesskoleutvalget i Kristiansand 26. september. Det var både inspirerende, spennende og lærerikt.

Ønsker å føye til tre innspill, som jeg tenker blir viktige i fremtidens skole, som kanskje druknet litt i overskriftene på samlingen 26. september.

1. SFS 2213 må reforhandles. Dersom vi regner i 60-minutters enheter, så underviser lærere på barnetrinnet over 250 flere årstimer enn sine kolleger på videregående. Dette er en skjevhet, som for det første er uholdbar for lærere på barnetrinnet, men som jeg mener skaper en uheldig ressursfordeling i skolen. Behovet for ressurser (les lærertimer) er større, jo lengre ned i klassetrinn man kommer. Jeg mener det er en myte at for- og etterarbeidet er så mye mer belastende i videregående. Det som skaper belastning for lærere i dag, er de emosjonelle kravene som ligger i stillingen. Krav fra elever, foresatte og samfunnet, for øvrig, gjør at særlig lærere på de lavere trinnene opplever å ha svært lite tid til å drive det de faktisk skal gjøre, nemlig å drive danning og utdanning.

Så mener jeg at når man reforhandler SFS2213 må man også se på den arbeidsplanfestede tiden for lærere. Lærere må ha lik planfestet tid i hele skoleuken, og denne bør være 37,5 timer. Oppdraget skolen er satt til kan ikke løses uten samarbeid, og skal man samarbeide, må man være tilstede sammen. Hvis vi også skal lykkes med punkt 2 (se under), så krever det at de ulike yrkesgruppene som skal jobbe med barna har tid til å snakke sammen, bli ledet, møtes og samarbeide om å lage en best mulig skole for barn.

Så kan det hende hele dette forslaget er veldig dyrt, men mitt forslag er altså at man reallokerer noen ressurser fra VGS til barneskolen, altså at man underviser noe mer på VGS, noe mindre på barneskolene og er tilstede sammen hele uka. Kanskje må disse forhandlingene krydres med noe høyere lønn for lærere?

2. Flere yrkesgrupper inn i skolen. Her vil jeg understreke at vi ikke kan ha flere yrkesgrupper som skal ta elever ut av undervisning for å snakke med dem, men gjerne flere yrkesgrupper som gjennomfører alternative aktiviteter med elevene.
3. Det er behov for spesialskoler/timeoutarenaer/midlertidige arenaer. Hva disse skal hete er ikke så viktig, men at det er behov er jeg helt sikker på. Så er det viktig at disse ikke preges av stigma, og blir en tidlig rute til utenforskap, men for fellesskapets del er jeg overbevist om at de trengs. Både gjelder dette elever innenfor autisme/PU-diagnoser, men også adferdsproblematikk, rus, barnevernsbarna (de barna "systemet" ikke håndterer), skal gå på skolen. Egne midlertidige skoler for disse tror jeg er helt avgjørende for at resten av fellesskolen skal fungere. Fellesskapet må og få noen rettigheter. Slike skoler bør ha høy terskel, og finansieres og driftes av staten el. for å sikre lik finansiering og likebehandling.

Mads S. Moe
Rektor
Risør ungdomsskole